

„Șleahta împotrivorilor” și revenirea lui Hristos

Marti, 24 noiembrie 2009

Gili Cârstea

Este cunoscută poziția noastră că solia 1888 este „cu adevărat” solia îngerului al treilea, că ea este „începutul luminii” îngerului din Apocalips 18, și că fără ea lucrarea lui Dumnezeu nu se poate încheia. Această poziție este sprijinită pe declarații indubitabile ale Spiritului Profetic, singura autoritate care are ceva de spus la acest subiect.

Unii o contestă, dar nu în sensul că sora White a fost eronată. Ei spun că nu este cazul să ne tot plângem că solia a fost refuzată, deoarece dacă lucrarea se încheia atunci, noi nu mai apucăm să ne bucurăm de viață și mântuire.

Am crezut că este o naivă și infantilă năzbâtie populară, nedemnă de luat în seamă. Am fost uimit să constat că acesta este exact și sentimentul unora de la care poporul nostru așteaptă lumină și învățătură. Iată ce spunea recent un erudit, referindu-se la grupul nostru de studiu:

„Dacă șleahta de împotrivorii de la 1888 ar fi acceptat, și dacă Domnul Și-ar fi încheiat lucrarea atunci, astăzi nu ar mai fi existat niciunul din GSM care să se bucure de taina mântuirii, o taină mai mare decât toate.”

Mulțumim frumos, frate Smith, Butler, Morrison, Larsen, Healey, Miller, Nicola, Underwood, Belden și toată gașca voastră de împotrivorii! Ce ne făceam fără opoziția voastră îndârjită? Nu mai apucăm și noi, cei din Grupul de studiu Minneapolis, să ne naștem, că venea Hristos prea repede și ne răpea bucuria vieții veșnice! Felicitări pentru succesul vostru nesperat! Aleluia!

L-ați batjocorit pe Duhul Sfânt? Fain! L-ați răstignit pe Hristos în persoana solilor Săi? Nicio problemă! Ați stopat Marea Strigare și Ploaia Târzie care tocmai începuseră prin descoperirea neprihănirii lui Hristos în legătură cu legea? Excelent! Păi dacă nu le stopați voi atunci, în 1888, mai pupam noi anul de grație 2009? Eroilor, frumoșilor, voi sunteți fondatorii prezentului nostru glorios, și ar trebui să vă ridicăm statui, să vă lipim pozele pe pereții adunărilor noastre de jur împrejur, să vă dedicăm imnuri, să vă cântăm osanale.

Ptiu... că-mi vine să-mi trag o palmă peste gură când mă gândesc de câte ori am criticat pe îngerul bisericii Laodicea, în atitudinea lui de împotrivire față de

lumina și solia trimisă de Domnul bisericii Sale prin frații Waggoner și Jones. Păi nu continuă el lucrarea măreață a eroilor din 1888? Nu asigură el un viitor copiilor noștri, care n-ar avea nicio șansă să se mai nască dacă frații s-ar apuca să transpire pentru încheierea lucrării lui Dumnezeu? De ce să nu le facă și lor statui biserica anului 2150? Parcă-i aud pe sărmanii copii, în lanțuri și cu ochii scoși, învârtind la piatra de moară a acelei noi ordini mondiale: „Ce bine că părinții noștri s-au împotrivit soliei 1888 în toți acești ani... Altfel venea Domnul prin 2010 și nu mai apucam noi astăzi să ne bucurăm de binecuvântările euharistiei.”

Acum, de dragul corectitudinii istorice, trebuie să înțelegem că „șleahta” din 1888 nu este decât versiunea modernă a celei din 31. Păi dacă nu se împotriveau frații din Sinedriu luminii aduse de Hristos, și astfel se împrăștia ca focul în miriște vestea bună a împărăției, mai ajungea șleahta din 1888 să vadă lumina zilei, și să se opună lui Hristos?

Și tot așa înapoi, la șleahta din fiecare generație, până la fapta eroică a Evei, trebuie să le cântăm osanale tuturor derbedeilor care s-au împotrivit lui Hristos în vremea lor. Ba chiar și mai departe, că dacă nu se revolta șleahta lui Lucifer poate nici nu mai era adusă la existență planeta Pământ.

Un astfel de raționament, în capul unui adventist căruia i s-a încredințat prețioasa perspectivă a mării controversate, este o rușine de neimaginat. Nu credeam că voi avea vreodată de-a face, la acest nivel, cu un astfel de fripturism adventist. Deci pentru asta suntem noi aici, la această oră târzie a istoriei, să prindem ultima cireasă de pe tort, să ne furișăm în împărăție pe ultima sută de metri...

Vreau să o mai spun o dată cât se poate de răspicat: Grupul nostru de studiu urmărește exclusiv „onoarea lui Dumnezeu, onoarea lui Hristos,” care sunt implicate în „desăvârșirea de caracter a poporului Său” cu orice preț, inclusiv pierderea noastră veșnică. Cumplita mare controversă între Hristos și Satana este despre chestiuni extrem de grave, și nu despre scumpa noastră piele.

Mișcarea Adventă a fost ridicată de Dumnezeu spre a pune punct final mării controversate, iar în acest demers nu este loc pentru jumătăți de măsură. Este nevoie de oameni care au învățat cântarea lui Moise și cântarea Mielușelului, caractere care au fost dispuse să fie șterse din cartea vieții decât să continue batjocorirea Numelui lui Dumnezeu. Jertfire de sine înseamnă să fii dispus să renunți definitiv la viață, de dragul cauzei în care ești prins.

Da, există în copilăria bătăliei pentru adevăr eroi care și-au dat viața pentru cauza lui Dumnezeu, deși aveau „ochii pironiți spre răsplătire.” În ultima mare confruntare, în ședința finală a procesului lui Dumnezeu, nu vor rezista decât oameni dispuși să piardă orice răsplătire, chiar prezența numelui lor în cartea

vieții, și ai căror ochi vor fi pironiți doar spre eliberarea numelui lui Dumnezeu de ocară produsă de păcat.

Aceasta este singura răsplătire care ne animă pe noi, și la care chemăm biserica. Este cântarea nouă pe care această generație trebuie neapărat să o învețe, și care deocamdată sună ciudat la urechile multora. Dar exact în acest punct vor excela biruatorii fiarei. Ei nu vor putea fi speriați cu nimic, nici măcar cu pierderea vieții veșnice. Vor fi eliberați din robia păcatului, în care erau ținuți „prin frica morții” (Evr 2:15). Doar niște oameni care nu au nimic de pierdut vor putea să se împotrivescă monumentalului val de autoritate politică și clericală ce se va prăvăli curând peste întreaga omenire.

Acestea fiind spuse, „șleahta de împotriviți” din 1888 nu a făcut niciun bine, nimănui, niciodată. De atunci, miliarde au pierit în bezna morții veșnice, numele lui Dumnezeu a continuat să fie batjocorit cât e ziua de mare, iar guvernarea lui Satana sfidează cu brio autoritatea lui Dumnezeu, eficiența lucrării lui Hristos și autenticitatea cuvântului Său.

Dacă aceasta dorește, atunci șleahta de împotriviți din 2009 poate continua împotrivirea față de Hristos, ca să se poată bucura de mântuire și viitorii lor moștenitori. Ce contează miliardele de suflete măcelărite de Nimicitorul între timp...